

RETRO BULLETIN 1 / 1995 – 2000 /

ÚVODNÍ ÚVAHA

Dostal jsem úkol. Když jsi ten emeritní vedoucí redakční rady Bulletinu, tak o něm něco napiš k 30. výročí zřízení Národní protidrogové centrály. Tak jsem se po osmi letech, protože Bulletin jsem naposledy připravoval v roce 2012, znovu vrátil k práci na něm. Tentokrát ale na verzi retro. Jsem podepsaný pod ročníky 1996 – 2012, kdy jsem před svým odchodem připravil podklady pro číslo 1. Úkolem je vybrat z těch 18 ročníků do tří čísel zajímavé články a jimi připomenout, jak se Bulletin postupně vyprofiloval v dnešní, recenzovaný čtvrtletník.

Na úvod si dovolím vlastní úvahu, proč Národní protidrogová centrála Bulletin od roku 1995 připravovala.

NÁRODNÍ DROGOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

Národní drogová informační služba vznikla po rozpadu republiky jako nástupnická organizace zaniklého Úřadu pro narkotika. Byla vytvořena na bezpečnostním úseku ministerstva vnitra. Později byla rozkazem policejního prezidenta č. 80 ze dne 30.12. 1993 začleněna do organizační struktury Policie České republiky a byla podřízena přímo policejnímu prezidentovi. Své úkoly plnila ve sběru informací, provádění analýz a poskytováním zpracovaných informací výkonným složkám. Informace zpracovala do publikace nazvané *DROGOVÁ SCÉNA*. První číslo vyšlo ještě na podzim v roce 1993, do svého zrušení koncem roku 1994 vydala 6 čísel. Jak je uvedeno na titulní straně publikace, byla určena výhradně pro služební potřebu policie a celní služby. Jednalo se převážně o přeložené zahraniční materiály.

Pouze pro vlastní potřebu byl prováděn tiskový informační servis NDIS – MONITORING TISKU. V něm byly okopírované články s „drogovou tematikou“ z domácího tisku vždy za určité období.

V rámci reorganizace policie ČR v roce 1994 a zřízením Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, jehož součástí byl V. odbor - Národní protidrogová centrála, byla zrušena k 31.12.1994 Národní drogová informační služba. Tím také skončilo vydávání publikace *Drogová scéna* i *Monitoring tisku*. Aby nedošlo k informačnímu vakuu, byla do činnosti skupiny koordinace a me-

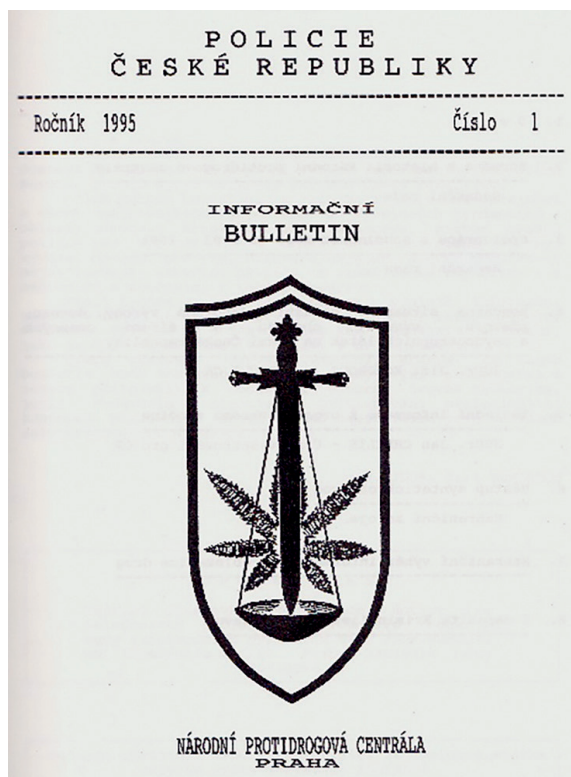
todiky Národní protidrogové centrály začleněná i příprava nového periodika BULLETINU NÁRODNÍ PROTIDROGOVÉ CENTRÁLY.

Tento správný krok byl potvrzený v závazném pokynu policejního prezidenta, kterým byl v prosinci 1996 upraven postup příslušníků Policie České republiky při odhalování trestné činnosti související s toxikomanii. V článku 8, v odstavci 1 jsou uvedeny úkoly Národní protidrogové centrály. Mimo jiné NPDC zpracovává a v součinnosti s odborem obecné kriminality ředitelství služby kriminální policie Policejního prezidia České republiky rozesílá metodické, výcvikové a instruktážní materiály a **informační bulletin**.

Tento závazný pokyn nabyl účinnosti dnem vydání 5.12.1996. Aby byla zajištěna věcná a obsahová náplň Bulletinu, jeho včasné předání do tiskárny a distribuce k určeným útvarům Policie ČR i orgánům státní správy, byla tato činnost 1.1.1997 uvedena v podrobném popisu pracovní náplně vedoucího skupiny metodiky a prevence Národní protidrogové centrály.

JUDr. Zdeněk Budina, který připravil první čtyři čísla v roce 1995, z Národní protidrogové centrály odešel, a já jsem 1. ledna 1996 nastoupil na jeho místo. Zpracování Bulletinu ze strany NPDC tak bylo zajištěné.

Krátce bych ještě připomněl partnera, bez kterého by Bulletin v dnešní podobě nebyl. Je to tiskárna Ministerstva vnitra. Jelikož se z Bulletinu během dvou ročníků stal pravidelný čtvrtletník, musela jeho výroba dostat náležitý řád. Tiskárna stanovila harmonogram výroby, kde byly dány

▲ Obr. 2 – titulní strana Informačního Bulletinu číslo 1/1995 (zdroj: archiv autora)

pevné termíny pro zadání rukopisu, výrobu a expedici. Další nesmazatelnou zásluhou jsou grafické úpravy, které při zpracování textu a výrobě Bulletinu prováděli pracovníci tiskárny. Redakce Bulletinu, pokud se to tak dá tak vůbec nazvat, pracovala ve složení jednoho, maximálně dvou pracovníků. I vybavení tomu odpovídalo. Počítač s textovým editorem, to bylo vše.

Jak jsem již uvedl, měl bych připravit přílohy do tří čísel, ta čtvrtá už bude o jiném Bulletinu. Bulletinu, který je od čísla 1/2016 recenzovaným odborným časopisem a stal se z něj Drugs & Forensics Bulletin NPC.

V letech 1995 – 2012 bylo připraveno 72 pravidelných čísel Bulletinu s 4214 stranami textu a 18 mimořádných čísel s 544 stranami textu. Aby byl výběr z publikovaných článků alespoň trochu jednodušší, rozdělil jsem toto období na tři části, vždy po šesti ročnících. Složitost výběru bych chtěl ukázat na několika číslech (tab. 1,2).

Celkem tedy bylo zpracováno 212 článků a popsaných 1428 stránek. Změny na drogové scéně se odrazily i v námětech jednotlivých článků. Nejvíce článků, celkem 19, bylo věnované jednotlivým drogám, prevenci a léčení 18, drogové scéně 17, legislativě a problematice organizovaného zločinu 17, historii 13. Za zmínku stojí i kombinace materiálů zpracovaných PhDr. Nožinou z Ústavu mezinárodních vztahů a specialisty Národní protidrogové centrály. Bylo zpracováno 5 témat v 10 článcích.

VÝBĚR 1995 – 2000

1/1995

Výběr nemohu začít jinak než číslem 1 z roku 1995. Pouze toto číslo bylo se znakem Národní protidrogové centrály. Od čísla 2 byl znak NPC nahrazen odznakem kriminální policie.

	1995			1996			1997		
	článků	stránek	náklad	článků	stránek	náklad	článků	stránek	náklad
1	5	48	/	9	40	/	7	36	2200
2	8	48	/	8	116	1200	7	64	2500
3	6	48	/	7	32	/	9	64	2350
4	7	56	/	6	32	7000	7	56	2750
celkem	26	200	/	30	220	8200	30	220	9800

	1998			1999			2000		
	článků	stránek	náklad	článků	stránek	náklad	článků	stránek	náklad
1	9	56	2070	9	56	2070	9	56	2070
2	10	48	1880	10	48	1880	10	48	1880
3	12	72	1890	12	72	1890	12	72	1890
4	11	80	1900	11	80	1900	11	80	1900
celkem	42	256	7740	42	256	7740	42	256	7740

▲ Tab. 1, 2 – statistický ukazatel nákladu a rozsahu Bulletinu (zdroj: Tiskárna MV, zpracoval autor)

A pak, sice již několikrát publikovaným, úvodním slovem tehdy vedoucího národní protidrogové centrály mjr. JUDr. Jiřího Komorouse:

Dámy a pánové,

dostává se Vám do rukou první výtisk informačního bulletinu Národní protidrogové centrály Policie České republiky. Cílem tohoto bulletinu je informovat odbornou veřejnost o všech nejnovějších aspektech a vývojových tendencích v oblasti drogové kriminality, sjednocovat postup orgánů policie ve vyhledávání a odhalování nedovolené výroby, vývozu, dovozu, převozu, šíření a obchodu s OPL, publikovat nejzajímavější uzavřené případy na území České republiky i v zahraničí s poučeními z toho plynoucími.

Přáli bychom si, aby bulletin vyplnil informační vakuum v této oblasti a přispěl k informovanosti v řadách Policie ČR o tom to, dnes tak aktuálním nebezpečí, jako je drogová kriminalita a jevy s ní související. Tímto zároveň vyzýváme všechny, kterým se tento bulletin bude dostávat do rukou, aby svými zkušenostmi a názory přispívali k obohacení odborné úrovně tiskoviny, jejímž vydáváním sledujeme prohlubování profesionální zdatnosti pracovníků proti tomuto negativnímu jevu ve všech zainteresovaných složkách.

V devadesátých letech v tehdejší společnosti rezonovala řada nových termínů. Například organizovaný zločin. JUDr. Jan Chmelík připravil do prvního čísla Bulletinu Základní informace k organizovanému zločinu. Uvedenou problematiku zpravoval v několika kapitolách. Ve 4. kapitole popsal formy organizovaného zločinu v České republice.

Trestná činnost páchaná organizovanými skupinami je velmi různorodá a zahrnuje téměř všechny objekty chráněné trestním zákonem. Nejčastěji se organizovaný zločin zaměřuje na výrobu, pašování a distribuci drog, které lze bez nadřadky nazvat jako nejlukrativnější zdroje zisku. Dále je to obchod se zbraněmi, toxickými a radioaktivními materiály. Do sféry organizovaného zločinu patří rovněž vydírání, vybírání poplatků

za ochranu, vymáhání dluhů, prostituce a obchodování se ženami.

Do kategorie velmi složitě prokazatelných trestných činností patří praní špinavých peněz. Svým rozsahem a dopadem na vědomí veřejnosti však působí kriminalita spojená s krádežemi automobilů a mezinárodní obchod s odcizenými automobily, včetně krádeží kulturních památek zásadním způsobem. Mezi časté aktivity u organizované kriminality patří i daňové podvody (například lehké topné oleje, aféra „RUM“ a podobně) a rozvíjející se počítačová kriminalita.

Blíže k některým nejfrekventovanějším formám trestné činnosti spojené s organizovaným zločinem:

Krádeže aut – patří k jednomu z typických kriminálních deliktů páchaných a organizovaných zločineckými organizacemi, do kterých jsou již zapojeni i občané České republiky. Naše republika je využívána k tranzitu, ale i k přímé realizaci této trestné činnosti. Vozidla u nás odcizená jsou distribuována zejména do Polské republiky a odtud dále na východ. Nezbytnou součástí této trestné činnosti jsou padělatelské aktivity ve vztahu k dokladům vozidla – padělané osvědčení a další doklady. Do této trestné činnosti jsou vtaženi policisté z dopravních inspektorátů. Formy páchaní této trestné činnosti jsou různé: od klasického odcizení vloupáním, přes výrobu falešných klíčů z uzávěrů benzínových nádrží, nepravé odtahové služby až po využití podvodného leasingu. Přes zdánlivou jednoduchost trestné činnosti, její dokládání je velmi složité a v případech převozu vozidel odcizených v zahraničí přes naše území zahraničními pachateli je problematické použití našeho zákonodárství, zejména z důvodu působnosti trestního zákona. Síť zlodějů, osob převážejících, padělatelů dokladů, překupníků a finálních prodejců je zastřešena organizátory.

Finanční podvody – jde o podvodné získávání zboží, finanční částky získané odběrem zboží od firem za využití vlastního nebo falešného podnikatelského oprávnění, falšování platebních dokladů (příkazů, výpisů z účtu a podobně), fingované úhrady šeky atd. Samostatnou problemati-

kou je pak praní špinavých peněz, které je za současného právního stavu jen obtížně prokazatelné. V podstatě bez povinnosti prokázat původ peněz je nereálné tuto trestnou činnost dokladovat. Špinavé peníze jsou investovány zejména do nemovitostí. Dále to této oblasti patří i neoprávněné podnikání, neplacení daní, pojistných dávek a podobně.

Vydírání - je pro nás novou formou páchání trestné činnosti. Jde o nabízení ochrany podnikatelům za vysoké částky. Pokud podnikatel odmítne, je mu vyhrožováno násilím i na rodinných příslušnících nebo na majetku. Další formou je pak donucování podnikatelů k odběru zboží na jejich jméno, firmu a následný prodej bez zaplacení dodavateli. Výtěžek si ponechá organizace. Ke klasickému vydírání lze přiřadit i vymáhání dlužných částek. U této formy lze předpokládat vysokou latenci, motivovanou zejména strachem z odvety vyděračů, ale i obavou, že bude prozrazeno porušování zákonů samotným podnikatelem (nesprávný odvod daní a podobně).

Nelegální přeprava osob – Česká republika je především tranzitní zemí. Hlavní proud migrantů přichází zejména z Balkánu, další část z Asie. Čeští občané se podílejí na převaděčské činnosti zhruba z poloviny. Migranty přebírají po jejich příjezdu do České republiky a zajišťují jejich dopravu na západní hranice. Základní organizace zabývající se ilegálním převaděčstvím jsou v Jugoslávii, ale také ve Vietnamu a Turecku, částečně se podílí i Bulhaři a Rumuni. Organizování ilegálního přechodu hranic spočívá v dopravě na hranice, v zorganizování přechodu hranice, v zajištění základních služeb na německé straně. Do organizačního zajištění patří i tipování nejvhodnějších míst k ilegálnímu přechodu, monitorování systému ochrany hranic a způsob jeho narušení. Převáděné osoby, pokud se nedopustí násilí při ilegálním přechodu hranic, nejsou postížitelné za trestný čin. Trestní postih lze uplatnit pouze u organizátorů.

Drogy – jsou fenomén typický pro organizovaný zločin a stávají se problémem i České republiky. Naši občané se již aktivně podílí na organi-

zování i samotné přepravě tvrdých drog přes naše území.

Organizovaná prostituce nebo obchodování se ženami – místem určení je zpravidla Itálie. Organizátoři tohoto druhu trestné činnosti jsou i čeští občané, nezřídka Romové. K této trestné činnosti jsou často využívány inzeráty nabízející práci v zahraničí. Dívce, která se nechá takto podvodně zlákat, je vyplacena záloha, je převezena do zahraničí, kde je předána zpravidla zahraničnímu organizátorovi. Dívky jsou rozděleny do menších skupin, jsou jim odebrány pasy, a tak je jim znemožněn dojezd domů a jsou nuceny, často i násilím, vykonávat prostituci zejména odpracování si zálohy, kterou již obdržely, a aby měly prostředky ke své obživě. Mezi jednotlivými skupinami prostitutek dochází ke konkurenčnímu boji, který vede i k násilí a vraždám. Podíl zahraničních organizovaných skupin na organizované kriminalitě v České republice je již nepatrný. Existují poznatky, že na našem území pracují skupiny Italů, Číňanů a Rusů. Vyšší stupeň organizovanosti a širší obsah činnosti je patrný zejména u italských a ruských skupin.

Celý text dostupný na: <https://www.policie.cz/clanek/drugs-forensics-bulletin-narodni-protidrogov-centraly.aspx> (na uvedených stránkách pak nutno manuálně vyhledat archiv jednotlivých čísel).

Protože jsem sám „drogovou trestnou činností“ jako vyšetřovatel zpracovával, začal jsem se zajímat o historii tohoto celosvětového problému. V národním archivu jsem našel dokumenty, které dokládaly, že již pražské policejní ředitelství po roce 1918 tento problém řešilo. U pražského policejního ředitelství byla již v roce 1928 zřízena

3/1996

Ústředna pro potírání nelegálního obchodu s omamnými látkami. Přednosta bezpečnostního oddělení policejního ředitelství a vedoucí ústředny vládní rada Josef Vaňásek připravil **Zprávu o bo-**

ji proti nedovolenému obchodu omamnými jedy ze 17. listopadu 1931.

Z ní vybírám:

Požíváním omamných prostředků, jmenovitě opia, morfia a kokainu, bylo v kulturních státech západních před válkou jen řídkým zjevem. Ve východních zemích bujelo toto zlo již od dávných dob a bylo to zejména narkotikum známé pod jménem „hašiš“, jehož užívání rozšířilo se téměř v celém světě mohamedánském. Kromě hašiše holdovali tamější obyvatelé i požívání jiných omamných jedů, zejména opia a morfia. Zhoubné následky takového opojného požívání pro zdraví lidské byly již tehdy známy, a proto počaly úřady proti tomuto zlu vystupovati.

Dalším krokem k postupnému potlačování požívání opia, morfia a kokainu, jakož i jiných drog, připravovaných neb odvozovaných z látek, které dávají nebo mohou dáti příležitost k podobnému zneužívání, bylo rozhodnutí několika států svolati do Haagu novou světovou konferenci, na kteréž dne 23. ledna 1912 byla ujednána pro mezinárodní boj proti používání těchto narkotik tak zvaná „mezinárodní opiová konvence“. - Po vypuknutí světové války i v dobách poválečných užívalo se opojných prostředků téměř po celém světě. Různými strastmi, které přináší s sebou válka, byla vyvolávána u mnohých jednotlivců duševní rozháranost, ve které lidé i inteligentní hledali prostředek, který by je alespoň na chvíli zbavil trampot a sahali v takových stavech rozpoložení myslí k opojným prostředkům, netušíce ani, že i jediným požitím jich vydávají se nebezpečí státi se jeho otroky.

Ratifikaci shora zmíněné opiové konvence Haagské jménem ČSR nahradila vzhledem k ustanovením mírové smlouvy Versaillské československá ratifikace posléze zmíněné mírové smlouvy. Mezinárodní působnosti pro ČSR nabyla tato konvence teprve 10. ledna 1920. Kromě naší republiky nabyla konvence ta působnosti ještě v 35 státech. K této konvenci byl vydán pak v Československu teprve dne 18. června 1925 prováděcí zákon, dle něhož dozor na výrobu, dovoz, prodej, rozdělování a vývoz látek omamných byl svěřen úředním lékařům politických úřadů první instance. Za účelem učin-

ného potírání nedovoleného obchodu narkotiky byly zřízeny v jednotlivých zemích zvláštní ústřední úřady - v Československu Ústředna pro potírání nedovoleného obchodu omamnými prostředky u policejního ředitelství v Praze - která vede příslušná statistická data a přijímá zprávy o všech závadných případech, které jí dodávají jsou povinni všichni úřední lékaři, pověřeni dozorem nad omamnými látkami.

Mezinárodní policejní kongres, konaný ve dnech 25. - 30. září 1930 v Antverpách, zařadil tuto otázku mezi svá projednávání. Posléze zmíněný kongres, jehož se zúčastnilo celkem 139 vládních delegátů, zastupujících celkem 26 států, mezi nimi i ČSR, doporučil přítomným delegátům, aby v zájmu účinného potírání nedovoleného obchodu omamnými jedy, hleděly jejich vlády přiblížiti se mezinárodním ujednáním v těchto oborech:

a/ V sjednocení skutkových podstat a trestních ustanovení pro mezinárodní nezákonný obchod omamnými jedy a sice za tím účelem, aby byla vyloučena možnost, že skutky, jež v jedné zemi se stíhají trestem, nemohly by v jiné zemi pro nedostatek příslušných zákonných ustanovení zůstatí bez trestny anebo že výměr a způsob trestu, jimiž týž zločin v různých zemích se trestá, byl rozdílný /ku př. v jedné zemi týž delikt jest stíhán jako zločin, v jiné, kde po případě spolupachatel jest přistižen, jest trestán toliko pro přestupek/;

b/ Přijetí nezákonného mezinárodního obchodu omamných jedů do smluv extradičních.

c/ Dosavadní tarifování zakázaných omamných jedů má býti nahrazeno jiným systémem, ježto kongres dospěl k přesvědčení, že dosavadní systém listin o zakázaných produktech následkem stálého chemického pokroku umožňuje dalekosáhlé obcházení předpisů těch.

Dosažení těchto mezinárodních ujednání jest možno dle náhledu kongresu jen za součinnosti Společnosti Národů. Boj proti omamným jedům může býti veden jen spoluprací všech zemí, úpravou jednotného zákonodárství a zostřením trestů. Licenční povolení dlužno uděleti jen firmám, požívajícím dobré pověsti a povolení ta mají jim býti ihned zrušena, prokáže-li se takové firmě, že se

zúčastnila nedovoleného obchodu. Osobám, které jsou známy jako neoprávnění obchodníci omamnými jedy, nemají být vystavovány ani dovozní ani vývozní certifikáty. Komise rovněž uvažovala o tom, zda osobám podezřelým z takovýchto obchodů, nemá být odpíráno vydání cestovních pasů a viz, případně zda pasy jim již vydané, nemá být anulovány.

V ČSR zřízená ústředna pro potírání nedovoleného obchodu omamnými prostředky u policejního ředitelství v Praze podává o jednotlivých případech takového obchodu mezinárodního významu zprávy shora zmíněné kanceláři ve Vídni a kromě toho každoročně předkládá přehlednou zprávu o všech případech týkajících se podloudného obchodu omamnými jedy Ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, které pak materiál ten dodává prostřednictvím ministerstva zahraničních věcí sekretariátu Společnosti Národů.

V Praze, dne 17. listopadu 1931.

Celý text dostupný na: <https://www.policie.cz/clanek/drugs-forensics-bulletin-narodni-protidrogov-centraly.aspx> (na uvedených stránkách pak nutno manuálně vyhledat archiv jednotlivých čísel).

1/1999

Problém nelegálního obchodu s omamnými látkami je nutné řešit v rámci mezinárodní spolupráce. Ta může být úspěšná tehdy, pokud jsou známé organizace, které se tímto obchodem zabývají. PhDr. Miroslav Nožina z Ústavu mezinárodních vztahů zpracoval mezinárodní pohled na zločinecké skupiny operující na území České republiky. Jeho globální pohled byl doplněn zkušenostmi z realizace jednotlivých případů zpracovaných Národní protidrogovou centrálou. Část textu byla vybrána z článku ALBÁNSKÉ DROGOVÉ ORGANIZACE.

V Rakousku, Německu, Belgii, Maďarsku, Polsku, České republice a dalších zemích Evropy v posledních pěti letech vzrostl počet etnických Albánců pocházejících zejména z Makedonie a srb-

ského Kosova, kteří byli u zadržení v souvislosti s nelegálním obchodem s drogami. Roku 1996 se Albánci stali téměř výlučnými dodavateli heroinu pro švýcarský ilegální trh. V Německu dnes stojí v tomto oboru „podnikání“ na druhém místě za Turky. Albánské organizace se staly ve světě nelegálního obchodu s drogami pojmem. Mezinárodní drogové kruhy dnes albánské sítě hojně využívají k přepravě drog z Kavkazu a Turecka na Západ. Oblasti bývalé Jugoslávie osídlené Albánci byly již v dobách komunismu významnou součástí tzv. „Balkánské cesty“, po níž putovaly drogy, zejména heroin, z produkčních center Blízkého a Středního východu do západní Evropy. Překupníci z Kosova pak do umění drogového byznysu zasvětili i své krajany a příbuzné přecházející z Albánie po pádu komunistické diktatury.

Pro albánské podnikání v drogovém byznysu je charakteristická značná „obchodní zdatnost“ a tvrdost v případech problémů. Dalším fenoménem je sklon k izolaci od ostatních zločineckých komunit. Propojování s jinými organizacemi překupníků se v převažující míře děje na základě obchodních „kontraktů“ týkajících se dělby práce při přepravě drogových zásilek. Často si rovněž najímají občany jiných zemí, zejména východoevropských, k přepravě a ukrývání drog. Na Balkánské cestě v poslední době výrazně preferují využívání těchto lidí při pašování menších zásilek různými cestami a s vysokou frekvencí. V sortimentu pašovaných drog převládá heroin a méně kanabinoidy.

Kolumbie Evropy. Tímto termínem dnes označují některé prognózy roli Albánie v evropském obchodu s drogami. Je smutnou skutečností, že jevy jako korupce, organizovaný zločin, násilí a obchod s drogami vybuchely v Albánii na pozadí demokratických změn v takové míře, že silně zasahují nejen do života Albánie samotné, ale představují vážnou hrozbu pro celou Evropu.

Celý text dostupný na: <https://www.policie.cz/clanek/drugs-forensics-bulletin-narodni-protidrogov-centraly.aspx> (na uvedených stránkách pak nutno manuálně vyhledat archiv jednotlivých čísel).

Pohled NPC na problematiku pašování heroinu po tzv. Balkánské cestě se zaměřením na kosovoalbánské etnikum byly v článku *BALKÁNSKÁ CESTA*.

Výše uvedené představy vycházejí ze zkušeností získaných při realizacích jednotlivých případů nezákonného obchodu s heroinem. V této souvislosti se jeví trestuhodným přístup policistů, státních zástupců a soudců, kteří vnímají svoje poslání jako pracovní povinnosti, které lze plnit maximálně do výše svého měsíčního příjmu, a to ještě při totálním pracovním nasazení. Takový přístup k práci není ojedinělý a tvoří zcela běžný obraz státního úředníka požívajícího jistých práv a výsad plynoucích z titulu jeho postavení, ale odmítajícího přimout z téhož důvodu také odpovídající díl povinností a odpovědnosti.

Česká republika sloužila pouze jako tranzitní země. Největším lákadlem pro transport heroinu do zemí západní Evropy je několika násobně vyšší cenová nabídka. V současné době, kdy v rámci postupně přijímaných opatření pro vstup do EU dochází také v ČR k cenovým úpravám odpovídajícím cenám členských zemí EU, je předpoklad, že se tato skutečnost může paradoxně odrazit i na drogové scéně. Zesílí kupní síla obyvatelstva a tím i možnost rozšíření trhu heroinu na území ČR. Je mnohem snazší pro organizované gangy narkomafie zásobovat zemi, kde ceny budou nepatrně nižší, ale úměrně této skutečnosti se sníží rovněž riziko spojené s transportem a další distribucí. Ne-ní nadsázkou, když se řekne, že Česká republika je obdobou Sicílie 50.-60. let.

Můžeme to dokladovat na několika příkladech:

V roce 1995, po získání zcela běžné informace, že v Praze existuje noční podnik, kde se srocují osoby kosovo-albánského původu a dochází tam k organizování obchodu s heroinem, byla pozornost pracovníků NPDC zaměřena na tento bar s úmyslem potvrdit, nebo vyvrátit zmíněné podezření. V krátké době se podařilo získat nezvratné důkazy, že podnik

slouží k organizování obchodu s heroinem a k nabízení sexuálních služeb. Rozpracováním případu bylo zjištěno, že klíčovou a nejvýraznější osobou těchto nelegálních aktivit je kosovský Albánec vystupující pod přezdívkou Johnny. Proto byly vyhodnoceny veškeré styky jmenovaného na další osoby kosovo-albánského etnika a také na občany českého původu, kteří jsou často využíváni jako kurýři k vývozu heroinu do zemí západní Evropy. Po vyhodnocení podrobné analýzy případu byla vyvolána spolupráce s pracovníky GŘC. Těmto byly předloženy typy možných kurýrů a vozidel, které organizace využívá k transportu heroinu zejména do SRN a Švýcarska. Na základě přijatých opatření se ve spolupráci NPDC a GŘC podařilo zadržet na hraničním přechodu Železná Ruda jednoho z vytipovaných českých kurýrů, který se pokoušel převézt do SRN 2 kg heroinu. Krátce před touto jízdou měl schůzku s Johnym. Sám při prvotním požádání o podání vysvětlení uvedl, že na cestu jej vyslal Johnny. Na základě těchto skutečností byl Johnny téhož dne zadržen a umístěn do vyšetřovací vazby a tím byla ukončena jedna z úspěšných akcí pracovníků NPDC a GŘC. Případ převzal vyšetřovatel. Naštěstí jeden z nejschopnějších. Nepomohla ani taktika obhájců otočit běh věcí přímo proti orgánům činným v trestním řízení nařčením, že se jednalo o policejní provokaci. Nezabralo ani náležité poučení českého kurýra mluvit co nejméně a trochu popravít své výpovědi v souladu s tím, co vypovídal Johnny. Vyšetřovatel si byl plně vědom viny obou obviněných, a proto případu věnoval náležitou pozornost. Výsledkem bylo vynesení rozsudků ve výši šest a půl roku nepodmíněně pro každého z aktérů činu.

Celý text dostupný na: <https://www.policie.cz/clanek/drugs-forensics-bulletin-narodni-protidrogov-centraly.aspx> (na uvedených stránkách pak nutno manuálně vyhledat archiv jednotlivých čísel).